

Krzysztof Gorczyca

Grabina, st. 4, gm. Ostrowite, woj.
konińskie

Informator Archeologiczny : badania 27, 11

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

a także żuźle, fragm. skorodowanych szkieł i przedmiotów żelaznych. Najistotniejszym odkryciem jest późnoneolityczny grób jamowy. W prostokątnej jamie leżał szkielet pięcioletniego dziecka, ułożony na plecach, z podkurczonymi i przechylonymi na lewo nogami. Lewa ręka była wyciągnięta wzdłuż tułowia, a prawa, zgięta w łokciu, spoczywała na piersi. Jama i szkielet były zorientowane dokładnie po osi północ-południe, uszkodzona czaszka leżała na południe. Niewątpliwym wyposażeniem pochówka był znaleziony w strobie jamy ceramiczny paciorek rurkowany z dookołnym zgrubieniem pośrodku i być może mały paciorek rurkowany ze skamieliny wapiennej.

Grabina, st. 4
gm. Ostrowite, woj. konińskie

Muzeum Okręgowe w Koninie

Badania prowadził mgr Krzysztof Gorczyca. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych, ślad osadnictwa ze schyłkowego neolitu.

Stanowisko położone jest na południowy wschód od wsi, na północ od drogi polnej do Milejowa. Obejmuje zachodnią krawędź piaszczystego wyniesienia, opadającego na zachód ku podmokłym (obecnie zmeliorowanym) łąkom. Osada wchodzi w skład zamkniętej enklawy złożonej z dziewięciu stanowisk kultury pucharów lejkowatych skupionych dość blisko siebie. Jak wynika z badań AZP, w promieniu około 4 km nie ma innych stanowisk związanych z tą kulturą.

Badania miały charakter ratowniczy ze względu na istniejące wybijzyska piasku oraz głęboką orkę. Założono 3 wykopy o łącznej powierzchni 150 m².

Stwierdzono, że orka zniszczyła całkowicie warstwę kulturową. Materiał pozyskano jedynie z warstwy ornej i obiektów. Zarejestrowano 12 obiektów, w większości o charakterze płytkich jam i dołków posłupowych. Uzyskane wyniki pozwalają przypuszczać, że uchwycono pozostałości trzech budowli szalaszowych, z których jedna (ob. VII) miała prawdopodobnie „ramę” kamienną oraz była wylepiana gliną.

Ogółem zarejestrowano 1410 fragm. ceramiki, 279 krzemieni (w tym 13 czekoladowych), 3 żarna (po jednym przy każdej budowli), 2 płytki szlifierskie i rozcieracz.

Osadę można wstępnie datować na fazę III (wiórecką) grupy wschodniej kultury pucharów lejkowatych.

W warstwie I wystąpiła niewielka ilość ceramiki schyłkowneolitycznej o tradycjach kultury ceramiki sznurowej.

Gródek nad Bugiem, st. 1C
gm. Hrubieszów, woj. zamojskie

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii w Lublinie
Muzeum Okręgowe w Sandomierzu

Badania prowadzili A. Kokowski i J. J. Ścibiorowie. Grób kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej. Neolit.

* Literatura: *Sprawozdania...*, s. 5-9.